

4de Zondag na Driekoningen.

Introitus

Adoráte Deum, omnes Angeli ejus: Audívit, et laetáta est Sion: et exsultavérunt filiae Judae. Dóminus regnávít, exsúltet terra: laeténtur insulae multae. Glória Patri.

Aanbidt God, gij, al zijn engelen; Sion hoorde het en verheugde zich; en Juda's dochters jubelden. De heer regeert, de aarde juiche; dat zich de vele eilanden verheugen! Eer aan de Vader. (Ps. 96, 7-8 en 1)

Collecta

Deus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quae pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

O God, die ziet hoe wij, door zo grote gevaren omgeven, ten gevolge van onze menselijke zwakheid geen stand kunnen houden, schenk ons de gezondheid naar ziel en lichaam: opdat wij, wat we om onze zonden lijden, met uw hulp te boven komen. Door onze Heer...

Epistel

Fratres: Némíni quidquam debeátis, nisi ut invicem diligátis: qui enim diligit próximum, legem implévit. Nam: Non adulterábis: Non occídes: non furáberis: Non falsum testimónium dices: Non concupíscas: et si quod est aliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Dílíges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Broeders: Gij moet elkander niets schuldig blijven, dan alleen maar wederzijdse liefde. Want wie de naaste liefheeft, heeft de wet volbracht. Immers het gebod: gij zult geen echtbreuk plegen – gij zult niet doodslaan – gij zult niet stelen – gij zult geen vals getuigenis geven – gij zult niet begeren, of welk ander gebod ook, het komt alles neer op dit woord: gij zult uw naaste beminnen als u zelf. De liefde doet de naaste geen kwaad aan. Zo vervult de liefde de gehele wet. (Rom. 13, 8-10)

Graduale

Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terrae glóriam tuam. Quóniam aedificávit Dóminus Sion, et vidébitur in majestáte sua.

De heidenen zullen uw Naam vrezen, o Heer, en alle koningen der aarde uw heerlijkheid. Want de Heer heeft Sion opgebouwd en zal in zijn heerlijkheid worden aanschouwd. (Ps. 101, 16-17)

Alleluja

Allelúja, allelúja. Dóminus regnávít, exsúltet terra: laeténtur insulae multae. Allelúja.

Alleluja, alleluja. De Heer regeert, de aarde juiche; dat zich de vele eilanden verheugen. Alleluja. (Ps. 96, 1)

Evangelie

In illo tempore: Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, et suscitaverunt eum, dicentes: Dómine, salva nos, perimus. Et dicit eis Jesus: Quid tímidi estis, módicae fidei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquillitas magna. Porro hómines miráti sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei?

In die tijd begaf Jezus zich in het scheepje en zijn leerlingen gingen met Hem mee. Plotseling werd de zee geweldig onstuimig, zodat de golven over het schip heensloegen. Hij echter lag te slapen. De leerlingen gingen naar Hem toe; zij maakten Hem wakker en zeiden: heer, help ons, wij vergaan! Doch Jezus sprak tot hen: Waarom zijt gij bevreesd, kleingelovigen? Toen stond Hij op, gaf zijn bevelen aan de wind en de zee, en het werd volkomen stil. De mensen stonden verbaasd en zeiden: Wat is dat toch voor iemand, dat zelfs de winden en zee Hem gehoorzamen? (Matth. 8, 23-27)

Offertorium

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

De rechterhand des Heren deed wonderen; de rechterhand des Heren hief mij omhoog; ik zal niet sterven, maar leven, en de werken des Heren verkondigen. (Ps. 117, 16 en 17)

Secreta

Concéde, quaesumus, omnipotens Deus: ut hujus sacrificii munus oblátum fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum.

Verleen, smeken we, almachtige God, dat het opdragen van dit offer onze gebrekkelijke natuur steeds zuivere van alle kwaad, en behoede. Door onze Heer Jezus Christus.

Communio

Mirabántur omnes de his, quae procedébant de ore Dei.

Allen verwonderden zich over de woorden die er vloeiden uit de mond van God. (Luc. 4,22)

Postcommunio

Múnera tua nos, Deus, a delectatióibus terrénis expédiant: et caeléstitibus semper instáurent aliméntis. Per Dóminum.

Mogen uw gaven, o Heer, ons onthechten aan de aardse genietingen en steeds verkwikken door hemelse spijziging. Door onze Heer.